

Sendt: 24. juni 2010 16:44

Til:

Kære

Med henvisning til telefonsamtale den 18.juni 2010, vil jeg hermed forsøge at skitsere den omtalte sag. Den er svær at gøre kort, men jeg har så godt jeg formår, forsøgt at trække hovedpunkterne frem, da der er flere aspekter i sagen.

Denne sag starter i forsommeren 2009, hvor jeg bliver kontaktet af en mand, XX, som præsenterer sig som min gamle skolekammerat. Jeg skulle angiveligt have gået i parallelklasse med XX på grafisk skole for 23 år siden, i RR. Jeg kunne, og kan stadig ikke, huske XX, men da han nævner flere som jeg dengang gik i klasse med, taler vi lidt sammen i det han præsenterer sine planer om, at samle de gamle elever til en fest. Samtalen bliver meget kort, da jeg synes han "lyder mærkelig". Jeg er medlem af en gruppe med andre tidligere elever på Facebook, og XX bliver ligeledes medlem af samme gruppe. Det bliver dog hurtigt tydeligt for flere af os, at XX ikke er af samme opfattelse omkring god opførsel og kommunikation, som vi andre, og derfor bliver han "blokeret" af blandt andre mig.

19.april i år (1år efter episoderne på Facebook) ringer XX til mig for at undskylde sin dårlige opførsel og jeg afslutter samtalen, da jeg ikke ønsker at have noget med ham at gøre. 3 dage senere modtager jeg en sms fra XX hvor han inviterer mig ud, og jeg ignorerer at svare. Det bliver så begyndelsen på et mareridt for min familie og jeg, samt i øvrigt mine naboer, som jeg har måtte informere situationen for, da flere af mine naboer af 2 omgange har været vidner til, at manden har stået foran min dør / porten til den ejendom jeg bor i. Jeg kender ikke manden, ved ikke hvordan han ser ud, har aldrig haft et forhold eller lignende til ham, og ved i øvrigt ikke andet, end at han er yy og bor i zz.

Der er som sagt flere aspekter i denne sag, og jeg vil derfor forsøge at give et overblik over forløbet:

- Fra den 19.april – 12.maj 2010: Jeg får et utal af sms og opringninger fra XX, hvor han både kalder mig de værste nederdrægtige ukvemsord og truer med at slå mig ihjel. Alle personlige oplysninger har han fra, den tidligere fælles, gruppe på facebook.
- Den 12.maj 2010: Jeg køre til Station qq og bliver henvist til sagsbehandlerkontoret på åå
- Den 14.maj 2010 - formiddag: Jeg taler med sagsbehandler ww fra sagsbehandlerkontoret, og hun taler senere samme dag, med zz Politi og beder Dem køre til XX's bopæl for at tale manden til fornuft.
- Den 14.maj 2010 – aften: zz Politi ringer til mig, og fortæller at De har været ude hos XX og haft en alvorlig snak med ham og De mener nok, at han har forstået alvoren, så jeg bliver bedt om, "at slappe af nu".
- Den 14.maj 2010 – 19.maj 2010: Jeg får stadig et utal af opringninger og sms med trusler, ukvemsord, sexuelle tilnærmelser etc.
- Den 19.maj 2010: Første møde med sagsbehandler ww, som forstår alvoren og sender sagen til zz Politi med besked på, at XX skal hentes til afhøring.
- Den 21.maj 2010: Zz Politi henter XX ind til afhøring og forkynder tilhold samt sigtelse for trusler på livet. XX tilstår alt og fortæller at han i 2008 var på folkeregistret og fik min nuværende adresse – derfra havde han brugt tid på ihærdigt at finde øvrige personlige oplysninger. Ww har bedt Zz Politi

om, at ringe til mig når De har løsladt XX, for at jeg kunne få en tilkendegivelse om, hvorvidt han har forstået situationen. Dette bekræfter Zz Politi og beder mig ”klappe hesten”.

· Den 22.maj 2010: XX ”forbereder” mig på via sms, at han er på vej til Pp, hvilket sker samme dag om eftermiddagen. Det skal her nævnes, at jeg har en virksomhed med et website, hvor vi har billeder af de ansatte, samt billed af mig. Så XX ved, hvordan jeg ser ud, men jeg har ingen anelse om, hvordan han ser ud eller hvem han i øvrigt er. Jeg ringer 112. Jeg har i min lejlighed ikke vinduer til gaden, så via min nabo´s lejlighed kan jeg se ned på gaden, hvor han får øje på mig. Han får også øje på min nabo, ØØ, som XX nu tror er min kæreste, hvorpå jeg modtager gentagende sms med besked om, at nu skal også han ”pløkkes”. Politiet kommer 25 min. efter min opringning, men XX er ikke at se på gaden. Jeg bliver bedt om, at blive i min lejlighed resten af weekenden.

· Fra den 22.maj 2010 – 27.maj 2010: Jeg modtager fortsat et utal af sms og opringninger. Jeg taler næsten dagligt med politiet og er på sagsbehandlerkontoret flere gange om ugen, hvor min mobil telefon bliver sendt til teknisk afdeling for at overføre både sms og telefonsvare beskeder fra XX. Der er et gennemsnit på omkring 30 sms om dagen og 10 opkald – nogle dage op til 100 sms.

· Den 27.maj 2010 – kl.04:50: XX skriver en sms uden tekst.

· Den 27.maj 2010 – kl.07:50: Jeg får et opkald fra Politiet Station ææ for der har været indbrud i min virksomhed. Kl.ca.09.15 modtager jeg en sms fra XX lydende: ”hvis du ikke ønsker besøg igen, skal du ringe til mig, eller bede vv politi kontakte mig. Tak.”. Station ææ sender teknikker ud for at tage fingeraftryk etc. da sagsbehandlerkontoret er overbeviste om, at det er XX som har begået indbrud på mit kontor. Der findes ingen brugbare aftryk, men politiet sender en kniv til dna analyse.

· Den 27.maj 2010 – formiddag: Jeg køre til sagsbehandlerkontoret, hvor jeg bliver afhørt.

· Den 27.maj 2010 – eftermiddag: Jeg parkere min bil foran min bopæl. Jeg møder en nabo som forsikre mig for, at hun og hendes mand er hjemme for weekenden, idet politiet har opfordret mig til , at mine børn og jeg ikke skal være alene, da De er usikre på, hvad XX kan ende med at gøre. Mens jeg står på gaden med min nabo, kommer XX gående imod mig og henvender sig. Jeg får ringet 112 men nettet er optaget, så jeg får fat i en medarbejder på sagsbehandlerkontoret som sender en vogn. Der går dog 20-25 min før politiet kommer. XX bliver anholdt, sagsbehandlerne (som efterhånden tæller 4 ansatte alene på denne sag) vælger selv at køre til arresten og afhøre XX. Han indrømmer alt, dog ikke indbruddet på mit kontor, men er meget rolig, beklager alt påstyrret, og lover politiet at han ikke kontakter mig igen – han forklare at han har været besat af kærlighed til mig, men nu vil han lade mig være.

· Den 27.maj 2010 – kl.ca 22: ææ Politi (sagsbehandlerkontoret) ringer til mig med besked om, at XX er blevet løsladt, og De er overbeviste om, at han har forstået situationens alvor. 40 min senere får jeg igen sms fra XX og det fortsætter i en uendelighed frem til den 6.maj.

· Den 6.juni 2010: Dagens første sms lyder ”nu har jeg købt en gun – pløkker min bror først”. Jeg sidder i uu på vej til bryllup. Min eksmand køre til Pp for at være hos min børn. Dagens øvrige sms er lignede – truende, vrede, ukontrollerende.

· Den 7.juni 2010: XX sender gentagende meget vrede sms med trusler etc. og ringer 3 gange med kort tids mellemrum og indtaler beskeder på min telefonsvare med en ekstrem vrede – råber at han hader mig, at jeg skal slås ihjel, at han har grimme venner som ved hvor jeg bor og de vil komme og slå mig og min familie ihjel, og truer i øvrigt med at slå politiet ihjel hvis De kommer til hans bopæl igen.

· Den 8.juni 2010: Jeg befinder mig igen på sagsbehandlerkontoret så teknisk afdeling igen kan få telefonbeskederne samt sms'erne overført som bevis til sagen.

· Den 8.juni 2010 – d.d.: Jeg modtager fortsat daglige sms, opkald samt telefonsvarebeskeder fra XX. Seneste sms modtaget i dag "Det var sjovt at blive anholdt. Jeg elsker dramatik."

XX har 3 sigtelser for trusler på livet samt 9 sigtelser for overtrædelse af tilhold. 1 sigtelse for trusler på livet er blevet præsenteret for XX den 21.maj 2010 – samme dag som han fik forkyndt sit tilhold af Zz Politi. 4 sigtelser for overtrædelser af tilhold er blevet præsenteret for XX den 27.maj 2010 hvor han som nævnt bliver anholdt i Pp. De øvrige 2 sigtelser for trusler på livet, samt de øvrige 5 sigtelser for overtrædelser af tilhold er fortsat ikke blevet præsenteret for XX da dette skal gøres af Zz Politi.

Som sagsbehandlerkontoret har forklaret mig, bruges tilhold i de tilfælde, hvor den anklagede ikke forstår "almindelig samtale" med politiet. I langt de fleste tilfælde hjælper det. Men så er der få sager som denne, hvor intet hjælper – højst sansynligt grundet psykiske problemer af den ene eller anden karakter - og her er min første frustration. Sagsbehandlerkontoret har brugt rigtig lang tid på, at finde frem til XX's læge, og har af flere omgange henvendt sig til lægen, idet der efterhånden ikke er nogen tvivl om, at XX er psykisk syg. Det er blevet forklaret for lægen, hvad sagen drejer sig om, og i første omgang indvilliger lægen i, at besøge XX sammen med 2 betjente fra Zz Politi, men aflyser samme dag. Lægen modtager i mellemtiden sagen til gennemlæsning, og ringer efterfølgende til sagsbehandlerkontoret i Pp og meddeler, at han mener det er spild af hans tid, idet sagen ikke er "tung nok" til en tvangsindlæggelse, også kaldet indlæggelse på gule papire (indlæggelse på "gule papire" er til brug overfor anklagede/borgere som er til fare for sig selv eller andre, hvor den anklagede/borgeren mere eller mindre frivilligt lader sig indlægge inden for en periode på maksimalt 7 dage. Der findes ligeledes en mulighed for tvangsindlæggelse kaldet "røde papire" som bruges i de tilfælde, hvor en anklaget/borger, er til endnu større fare for sig selv eller andre, at han/hun kun kan få det bedre, ved tvangsindlæggelse med efterfølgende tvangsmedicinering, og denne form for indlæggelse skal ske med øjeblikkelig virkning).

Sagen er altså den, at politiet på sagsbehandlerkontoret vurderer, uden at De forsøger at være psykiater, at XX er neurotisk – bevidst om sine handlinger, men ude af stand til at kunne styre sig, med andre ord, syg nok til en indlæggelse på "gule papire". Men eftersom lægen ikke er enig, går der stadig en mand frit rundt, som uden konsekvens gør mit liv til et helvede. Jeg har 2 teenage børn, som er bange for at gå udenfor porten til vores ejendom, har mareridt om natten og som konstant lever i frygt for, at der skal ske dem selv, eller mig noget alvorligt. Jeg har medarbejdere i min virksomhed som ikke tør være på kontoret. Min eksmand har nærmest levet i sin bil foran porten til min ejendom, for at holde øje med XX fordi han stadig går frit rundt. Min retsfølelse er i den grad krænket, for jeg ved aldrig, hvornår manden igen står foran min dør, og jeg tænker at jeg og mine børn, som borger i dette land, langt fra bliver beskyttet.

Jeg har selv været meget aktiv i denne sag, og eftersom jeg indtil for 9 år siden boede i Zz, samme by som XX, har jeg via mit netværk dér, fundet frem til en tidligere arbejdsgiver samt en gammel veninde som har været coach for XX. Begge har overfor mig forklaret, at XX har opført sig truende overfor flere personer under sin 4 år lange ansættelse, og han har også indrømmet, at han tidligere har været medicineret og ydermere at han har røget hash i længere perioder. Jeg har foreslået politiet at kontakte XX's bror, som XX selv har givet mig navn og adresse på i en sms, for på denne måde, at få XX til at forstå alvoren. Dette blev afvist med begrundelsen, at det var en krænkelse af XX's privatliv. Jeg er derimod blevet foreslået, at jeg skulle flytte mine børn og mig selv, til en anden adresse, få andet

telefon nummer og i øvrigt ændre mit liv, for politiet kunne ikke gøre mere for mig, uanset de gerne ville. XX har, som han selv skriver på sms, kendskab til alt i mit liv, alt om mine børn (via facebook indtil han blev blokeret), min forretning via mit website og dermed mine medarbejdere og jeg har derfor selv gjort tiltag i denne sag, som til dels har hjulpet, men som politiet har direkte advaret mig om at gøre, med begrundelsen, at jeg kunne miste det tilhold som XX har, og ydermere at jeg kunne risikere at blive sigtet for krænkelse af privatlivets fred og selvtægt.

Først og fremmest henvender jeg mig, fordi jeg mener, at politiet i et moderne samfund som Danmark, burde have langt større muligheder i sager som denne, hvor almindeligt tilhold ikke virker, eventuelt med følgende ændringer i retsplejeloven:

- Nationalt journaliseringssystem på samme måde som der findes et nationalt kriminalregister. I sager som denne, hvor der skal samarbejdes mellem flere forskellige politikredse, må politiet benytte sig af fax, når sagerne skal sendes. Det betyder først og fremmest, at sagerne tager længere tid at videregive mellem 2 politikredse, men det betyder også, at der sidder flere mand, i forskellige kredse, som arbejder på, at opdatere den samme journal, men i 2 forskellige systemer. Hvis Zz Politi ønsker at se, hvad der er "noteret" i den aktuelle sag, kan de kun se i kriminalregistret, at der er en verserende sag, men ikke hvad sagen handler om, eller hvor langt sagen er.
- Politiet burde have større mulighed for, at kunne tvangsindlægge personer som XX. Det ville kræve, at det skulle vurderes i hver enkelt sag, hvorvidt politiet har hjemmel til, at lave en slags "elastik" – men med en sådan mulighed for, at tilpasse lovgivningen, eller metoderne, så den forudrettede kunne "få sit liv tilbage", uden sygemelding, for i øvrigt yderligere omkostning for samfundet, eller risiko for, at få fysiske eller psykiske skader/meén. Den anklagedes læge burde have pligt til at udtale sig, hvis politi eller anden off. myndighed henvender sig.
- XX har direkte udtalt, at han "har købt en gun", og trods af, eller måske rettere, på grund af, at det netop er en syg mand's udtalelser, burde der være mulighed for at få en ransagningskendelse, så Zz Politi havde mulighed for, at undersøge om dette er sandt.
- Lovgivningen burde ændres i forhold til en anklagedes ret til ikke at udtale sig. Et vidne til ex. et overfald, har pligt til at udtale sig for en dommer, men den sigtede har ret til ikke at udtale sig. Igen beskytter loven en anklaget eller sigtet, i langt højere grad, end en forudrettet eller et vidne.

Grundet nuværende lovgivning lever mine børn og jeg i frygt indtil XX kan blive stillet for en dommer om 2-6 måneder. Advokaturen har udtalt, at Aisf Ur-Rehman i bedste fald får en dom på mellem 40 og 50 dage - med mindre der sidder en forsvarer som blot ønsker sit salær dækket, i øvrigt af staten, og dermed mine skattekroner, og som lykkes med at få sagen afvist grundet den mindste kommafajl – men langt mere sandsynligt, en pengebøde, trods hundredevis af overtrædelser af tilhold, samt 3 trusler på livet! Har i skrivende stund modtaget endnu en sms (dagens 7.) fra XX "Kommer måske til Kbh en af dagene...." så nu kan jeg igen forberede mine børn på, at De skal skærpe opmærksomheden mod en pakistans, letterer gråhåret mand eller se efter hans bil, en orange 4 dørs Hyundai, parkeret på gaden. Jeg føler mig forfulgt, krænkede og ufattelig vred over, at det er mig som den forudrettede, der som skattebetalende, lydig borger i et moderne demokratisk land, skal acceptere, at en psykisk syg mand, som jeg ikke kender, aldrig har haft et forhold til eller opfordret til et forhold eller i øvrigt ved hvem er, trænger sig ind i mit liv uden min tilladelse, og uden jeg får hjælp til, at få "ham ud af mit liv igen". Og ind til sagen er "tung nok", og politiet i øvrigt har brugt flere af mine og dine skattekroner, og endnu flere recurser på, at forsøge at hjælpe mig uden held, er mit største problem, at mine børn er bange,

stressede og har mareridt om natten og ingen kan fortælle mig, hvor langt XX vil gå – han´s mulighed for at gå langt uden konsekvenser, er ikke bare langt, men urimelig langt, og nogen må tage ansvar for denne slappe lovgivning – et bureaukrati som XX, som den eneste, smiler af.

Jeg ønsker derfor, og om muligt inden sommerferien, møde med Peter Skaarup, og står naturligvis til rådighed, skulle der være spørgsmål.

Best Regards

LL